ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
8
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθμὸς Φύλλου 237
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1.—

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Τὸ δασαρχεῖον Ἀρναίας συνεχίζον τὴν θαυμασίαν δρᾶσιν του ἤρξατο διενεργοῦν εἰς εὐρυτάτην κλίμακα τὴν ἀναδάσωσιν τῆς περιφερείας αὐτοῦ.

Εἰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) ἑκτάρια ὑπολογίζεται ἡ ἐπὶ τοῦ Χολομῶντος ἔκτασις, ἐν τῇ ὁποία θὰ ἐμφυτευθῇ μαύρη πεύκη. Ἑξήκοντα χιλιάδες (60.000) δενδρύλλια χαλεπίου καὶ ὀρεινῆς πεύκης θὰ φυτευθῶσιν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς κοινότητος Ἰεριοσσοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐνεργηθῇ τὸ πρῶτον καὶ ἐμφύτευσις, εἰς ἀμμώδη ἐδάφη, τῆς κουκουναριᾶς, τόσον δι' αἰσθητικοὺς σκοπούς, ὅσον καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας πηγῆς εἰσοδήματος, ὅπερ θὰ ἐπιτυγχάνῃ ἡ κοινότης δοθέντος ὅτι ἐπὶ ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς ταύτην θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐμφύτευσις.

Ὡσαύτως θὰ φυτευθῶσι τριάκοντα χιλιάδες (30.000) δενδρύλλια μαύρης πεύκης εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητος Βαρβάρας καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες (40.000) τοιαῦτα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς κοινότητος Μεγάλης Παναγίας.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν περιφέρειαν Οὐρανουπόλεως καὶ κατὰ μῆκος τῆς διανοιγομένης δημοσίας ὁδοῦ θὰ δημιουργηθοῦν πάρα πολλὰ φυτώρια.

Πᾶς τις δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν σημασίαν τῆς νέας ταύτης δράσεως τῶν δασικῶν ἀρχῶν τῆς Ἀρναίας. Πλὴν τῆς ἐργασίας, ἥτις θὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς ἑκατοντάδας ἐργατῶν τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς, ὁ πληθυσμὸς τῆς ὁποίας τόσην ἔχει ἀνάγκην τοιαύτης, ἰδίως κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, τεράστιαι ἐκτάσεις γῆς, ἀγόνου καὶ γενικῶς πρὸς οὐδὲν ἕτερον δυναμένης νὰ χρησιμοποιηθῇ, θὰ ἀξιοποιηθοῦν.

Μετὰ παρέλευσιν ὡρισμένης χρονικῆς περιόδου ὑπέροχα δάση θὰ καλύπτουν ὅλας τὰς ἐν λόγῳ ἀγόνους ἐκτάσεις, αἵτινες θ' ἀποτελοῦν σημαντικωτάτας πηγὰς πλούτου. Σοβαρώταται ποσότητος ξυλείας θὰ παρέχωνται ἀπὸ αὐτά. Ἐργασία καὶ χρῆμα διὰ τὸν πληθυσμὸν τῆς περιφερίας των. Εἰσόδημα διὰ τὸ Κράτος.

Ἡ ἰδιαιτέρα σημασία τῶν διενεργουμένων ἀναδασώσεων προέρχεται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι θὰ καταστοῦν πλουτοφόροι ἐκτάσεις, αἱ ὁποῖαι οὐδεμίαν εἶχον ἢ ἠδύναντο νὰ ἔχον ἄλλην χρησιμότητα.

Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἀποτελεῖ καὶ τὴν βάσιν τῆς γενικωτέρας δασικῆς πολιτικῆς ἢ τοὐλάχιστον δέον νὰ τὴν καθορίζῃ.

Ὅθεν ἐξαίροντες τὸ ἐπιδειχθὲν εἰς τὸν ἀνωτέρω τομέα ἐνδιαφέρον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἰδιαιτέρως τὸ ἐνδιαφέρον, τὸν ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ κ. Δασάρχου Ἀρναίας καὶ ἐν γένει τῶν δασικῶν ἀρχῶν τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς, δὲν παραλείπομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὅλων ἐπὶ τῆς ἀνάγκης, ὅπως μὴ παροραθοῦν τὰ ἄλλα συμφέροντα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιοχῆς των καὶ δὴ αἱ ἄμεσοι ἀνάγκαι αὐτοῦ.

Ἡ διὰ τὸ μέλλον, διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεὰς φροντίς μας εἶναι ἐπιβεβλημένη. Ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἀγνοεῖται τὸ παρόν.

Ἐξ ἑτέρου, ὡς προετονίσθη, ἡ φιλοδασικὴ δραστηριότης δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ ὅρια, τὰ ὁποῖα θέτει τὸ ἀνωτέρω κριτήριον. Ἐκτάσεις, αἵτινες εἶναι ἄγονοι ἢ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπωφελέστερον νὰ ἀναδασωθοῦν. Τοῦτο εἶναι λίαν ἀξιέπαινον.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ θεωρῶμεν τὰ πάντα, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν δασικὴν σφαῖραν. Δὲν πρέπει νὰ παραβλέπωμεν οὔτε τὴν γεωργίαν οὔτε τὴν κτηνοτροφίαν.

Αἱ δυνάμεναι νὰ ἀξιοποιηθοῦν γεωργικῶς ἐκτάσεις, νὰ ἐξαιρεθοῦν καὶ νὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς ἀκτήμονας, διότι οὕτω θὰ ἐπιλυθοῦν, τοὐλάχιστον ἐν μέρει, δύο ταυτοχρόνως προβλήματα: Πρῶτον ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀκτημόνων. Καὶ δεύτερον ἡ ἀνάσχεσις τοῦ ρεύματος οὐχὶ μόνον τῆς ἀστυφιλίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκπατρισμοῦ.

Τέλος αἱ ἐκτάσεις αἱ ὁποῖαι οὐδὲ διὰ καθαρῶς δασικοὺς σκοποὺς εἶναι πράγματι κατάλληλοι οὐδὲ διὰ τὴν γεωργίαν προσφέρονται, δέον νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθεραι εἰς τὴν κτηνοτροφίαν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ χωρὶς νὰ ἀρνούμεθα τὴν ὀρθότητα οὔτε τῆς δασικῆς πολιτικῆς ἐν γένει, οὔτε εἰδικῶς τῆς ἀνάγκης τοῦ περιορισμοῦ τῆς αἰγοτροφίας, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ τονίσωμεν τὴν ὑπερβολὴν εἰς τὰ ἐφαρμοζόμενα μέτρα.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι ἡ Βόρειος Χαλκιδική, ἰδιαιτέρως, ὡς καὶ ὁλόκληρος ὁ Νομός μας κατὰ τὸ παρελθὸν συνετηρεῖτο κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν κτηνοτροφίαν. Ὅτι ὅλοι οἱ περιορισμοὶ ἐνεργοῦνται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ οὐχὶ ἀποτόμως, ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην.

Ὅθεν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιδεικνύηται ἡ ὀφειλομένη κατανόησις καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν κτηνοτρόφων ὑφ' ὅλων τῶν ἀρχῶν, ἀποφευγομένων τῶν ὑπερβολῶν.

ΟΙ ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 2.– Θὰ ἦτο ὁμολογουμένως παράξενον διὰ τὸν τουρκικὸν τύπον νὰ «σιωποῦσε» τὰς παραμονὰς τῆς συζητήσεως τοῦ Κυπριακοῦ εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καὶ νὰ ἤλλαζε τὴν τακτικήν του, τῆς δημιουργίας δηλαδὴ —τῇ ὑποδείξει τῆς κυβερνήσεώς του καὶ τῇ ἀνοχῇ της— μιᾶς ἀτμοσφαίρας εἰς βάρος, ὡς πιστεύει, τῆς Ἑλλάδος.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ κυβέρνησις καὶ ὁ τύπος δι' ἕν πρᾶγμα δὲν ἐπείσθησαν ἀκόμη. Ὅτι ἡ τοιαύτη μέθοδος ἀπέτυχε κατὰ τὴν ἐφαρμογήν της καὶ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ὅτι ἡ ἐμμονή των εἰς ταύτην ἀποδεικνύει ἔλλειψιν φαντασίας καί... διπλωματικότητος.

Ἡ ἐφημερὶς «ΓΕΝΗ ΣΑΜΠΑΧ» ἀνέγραψε τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ διαμαρτυρηθῇ εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη διὰ τὰς «πιέσεις, τὰς ὁποίας ὑφίστανται οἱ ἐν τῇ Δυτικῇ Θράκῃ Τοῦρκοι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν». Ἡ τουρκικὴ ὅμως κυβέρνησις ὑποτιμᾶ τὴν νοημοσύνην τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐλευθέρων χωρῶν, ἐφ' ὅσον παρουσιάζεται μόλις τώρα «συμπονοῦσα» τοὺς καταπιεζομένους πολίτας της εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐκδήλωσις δὲ αὕτη τῆς συμπαθείας της πρὸς τοὺς «καταπιεζομένους», ποὺ θὰ ἔχῃ τὴν μορφὴν τῆς διαμαρτυρίας, θὰ κατατεθῇ εἰς τὸν Ο.Η.Ε. εἰς τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν συζητήσεων ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ!

Ἀλλ' ὅσον μέτριοι καὶ ἂν εἶναι οἱ ἐγκέφαλοι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι παρίστανται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συζητήσεων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἐννοήσουν «τὶ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κάνει νιάου—νιάου εἰς τά... κεραμίδια!»

Ἐξ ἄλου αἱ ἐνταῦθα ἐφημερίδες ἄρχισαν ἕναν ἄνευ προηγουμένου πόλεμον νεύρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Τουρκίας, χαρακτηρίζουσαι αὐτοὺς ὡς «ὄφεις, τοὺς ὁποίους τρέφει εἰς τοὺς κόλπους του τὸ τουρκικὸν ἔθνος», ζητοῦσαι ταυτοχρόνως τὸ «σαμποτὰζ» τῶν ἑλληνικῶν καταστημάτων καθὼς καὶ τὴν ἐπανεξέτασιν τῆς θέσεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων!

Ὁ πόλεμος δὲ οὗτος, διακοπεὶς ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, ἐσυνεχίσθη ἐκ νέου μετὰ μεγαλυτέρας σφοδρότητος. Εἶναι βεβαίως... δίκαιον καὶ ὀρθὸν καὶ διὰ ἐντυπωσιακοὺς λόγους νὰ μὴ προσφέρεται μέχρι κορεσμοῦ μία... σκηνοθεσία καὶ νὰ μὴ συνηθίζῃ ἡ κοινὴ γνώμη εἰς τὰς δόσεις τῶν «διεγερτικῶν», ποὺ τῆς προσφέρουν οἱ κατὰ δικτατορικὸν τρόπον κυβερνῶντες σήμερον τὴν Τουρκίαν. Οὗτοι ὅμως, ἀγνοοῦν ὡς φαίνεται τὸν κίνδυνον τῆς «αὐτοδηλητηριάσεως» ἐκ τῶν «ἀναθυμιάσεων» τῶν δηλητηρίων καὶ τῶν διεγερτικῶν ποὺ προσφέρουν, εἰς τὸν λαόν των.

Π.Π.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΘΕΟΜΗΝΙΑ

Οὐδεὶς ἐκ τῶν γεροντωτέρων κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς ἐνθυμεῖται τοιαύτην χιονοθύελλαν, ὡς τὴν κατακαλύψασαν χιόνος ὁλόκληρον τὸν Νομόν μας εἰς ὕψος κατὰ τὸ πλεῖστον ἑνὸς περίπου μέτρου καὶ ἀποκλείσασαν ὅλας τὰς συγκοινωνίας, ἡ ἀποκατάστασις τῶν ὁποίων θὰ βραδύνῃ ἐπὶ πολλὰς εἰσέτι ἡμέρας προκειμένου περὶ ὡρισμένων τοὐλάχιστον χωρίων.

Δὲν ἐγνώσθησαν ἀκόμη αἱ προκληθεῖσαι ζημίαι ὑπὸ τῆς φοβερᾶς θεομηνίας, βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι αὗται θὰ εἶναι σοβαραί, ἰδίᾳ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. ἡ ὁποία ἀπὸ τινων ἤδη ἐτῶν συνεχῶς δοκιμάζεται λίαν σκληρῶς.

Ἰδιαιτέρως τραγικὴ θέλει διαμορφωθῇ κατάστασις εἰς τὰ ὀρεινὰ χωρία τοῦ Νομοῦ μας, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ τρόφιμα θὰ ἐξαντληθῶσι λίαν συντόμως ὄχι μόνον προκειμένου περὶ τῶν οἰκογενειῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν παντοπωλείων, ἅτινα καὶ θὰ περιέλθωσιν εἰς ἀδυναμίαν νὰ τὰ ἀντικαταστήσωσιν καθ' ὅσον θὰ διατεθῶσιν ἐπὶ πιστώσει, τοῦ πληθυσμοῦ, ἀποτελουμένου κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ πτωχοὺς δασεργάτας κλπ., στερουμένους πλέον χρημάτων ὡς μὴ δυναμένους νὰ ἐργασθῶσι.

Τὸ σοβαρώτερον εἶναι, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς ἐξευρέσεως ἐργασίας των, καθ' ὅσον ἡ χιὼν δὲν πρόκειται ταχέως νὰ παύσῃ καλύπτουσα τὰς περιοχὰς τῶν χωρίων αὐτῶν καὶ ὁ λιμὸς θὰ πλήξῃ ὁπωσδήποτε τοὺς κατοίκους αὐτῶν, ἐὰν δὲν ἐκδηλωθῇ ἐγκαίρως ἡ κρατικὴ μέριμνα.

Ὅθεν ἐπιβάλλεται, ὅπως τὸ ταχύτερον προωθηθοῦν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας κρατικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰ ὡς ἄνω ὀρεινὰ χωρία αἱ στοιχειώδεις τροφαὶ διά τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ἰδία σῖτος καὶ κριθή, οἵτινες νὰ διενεμηφῶσι δωρεὰν ἢ ἔστω ἐν μέρει καὶ ἐπὶ πιστώσει τοῦ τιμήματος αὐτῶν.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΝΑΙΑΣ

Διὰ τοῦ πρὸ διετίας ἀρξαμένου σχετικοῦ ἐράνου συνεκεντρώθη ὡρισμένον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίου διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Γυμνασίου Ἀρναίας.

Οὐδὲν παρὰ ταῦτα ἔχει ἀποφασίσει ἀκόμη ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπή, πιθανῶς διότι τὰ συγκεντρωθέντα χρήματα δὲν ἐπαρκοῦν.

Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ συγκεντρωθέντος ποσοῦ, ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ δέον νὰ προβῇ ἄνευ χρονοτριβῶν εἰς τὴν διενέργειαν ὅλων τῶν προκαταρκτικῶν, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἔναρξις τῆς κατασκευῆς τοῦ διδακτηρίου, μέχρι τοῦ σημείου, δι' ὃ θὰ ἐπαρκέσουν τὰ χρήματα, καθ' ὅσον μόνον οὕτω θὰ ἐξαναγκασθῇ τὸ Κράτος νὰ χορηγήσῃ ἀνάλογον ἐνίσχυσιν πρὸς ὁλοκλήρωσίν του.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

Ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων δὲν εἶναι μόνον ζήτημα εὐπρεπείας. Εἶναι πρωτίστως ζήτημα ὑγείας.

Εἰς ὅλα τὰ χωρία ἡ ἀνωτέρω καθαριότης ἐνεργεῖται ἀπὸ τὰς οἰκοκυράς, αἱ ὁποῖαι καθαρίζουν καὶ τὸν πρὸ τῶν οἰκιῶν των χῶρον. Ἀλλ' εἰς κάθε χωρίον θὰ ὑπάρχουν καὶ ἐλάχισται οἰκοκυραὶ ἀδιαφοροῦσαι διὰ τὴν καθαριότητα ἢ καὶ οἰκίαι στερούμεναι οἰκοκυρῶν. Ὡρισμένα τμήματα ὁδῶν καὶ γενικῶς κοινοχρήστων παραμένουν ἀκάθαρτα καὶ ἐξ αὐτῶν ῥυπαίνονται διὰ τῆς κυκλοφορίας ὅλαι αἱ ὁδοί, ἀποτελοῦν δ' ἐν πάσῃ περιπτώσει μονίμους σχεδὸν ἑστίας μολύνσεως.

Καὶ εἰς μὲν τὰς μικρὰς κοινότητας δὲν ὑπάρχει τρόπος πλήρους ἐξαλείψεως τοῦ κακοῦ. Κατ' ἀνάγκην θὰ περιορισθῶσιν εἰς τὴν μέριμναν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, τῇ συστάσει τῶν ὁποίων, ἐν τέλει δὲ καὶ διὰ καταμηνύσεων θὰ ἀναγκάζωνται οἱ ἀκάθαρτοι νὰ λαμβάνουν καὶ αὐτοὶ ὡρισμένα μέτρα καθαριότητος.

Ἀλλ' αἱ μεγάλαι κοινότητες δέον καὶ δύνανται νὰ ἀναλάβουν αὐταὶ τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος ταύτης, διορίζουσαι ὁδοκαθαριστάς:

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Οἱ κοινοτικοὶ γραμματεῖς προσφέρουν πολυτίμους καὶ παντὸς εἴδους ὑπηρεσίας εἰς τὰς κοινότητας, ἀνεξαρτήτως δὲ τοῦ τυχὸν φόρτου τῆς ἐργασίας των εἶναι ὑποχρεωμένοι κατὰ κανόνα μὲν νὰ ἐργάζωνται κατὰ τὸς Κυριακὰς καὶ τὰς λοιπὰς ἐξαιρεσίμους ἑορτάς, δοθέντος ὅτι συνήθως κατ' αὐτὰς εὐκαιροῦν καὶ συνέρχονται οἱ κοινοτικοὶ σύμβουλοι, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς ἀκαταλλήλους ὥρας.

Παρὰ ταῦτα οἱ μισθοὶ τῶν καλῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων εἶναι κατώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἀνειδικεύτου ἐργάτου, κυμαινόμενοι μεταξὺ 450–1100 δραχμῶν μηνιαίως

Φρονοῦμεν, ὅτι τοὐλάχιστον προκειμένου περὶ κοινοτήτων, τῶν ὁποίων οἱ προϋπολογισμοὶ ἐπιτρέπουν, δέον νὰ βελτιωθοῦν οἱ μισθοὶ τῶν τόσον πολὺ ἀδικουμένων κοινοτικῶν γραμματέων.

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

Ἡ τόσον μεγάλη ἀγροτικὴ περιοχὴ τῆς Ἀρναίας φυλάσσεται ὑπὸ ἑνὸς μόνον ἀγροφύλακος.

Τὸ ὄργανον αὐτὸ τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ, ἀκόμη καὶ ἂν περιήρχετο τὴν περιφέρειάν του δι' ...ἐλικοπτέρου.

Ὅθεν ἑπόμενον εἶναι νὰ δρῶσιν εὐχερέστερον οἱ ἀγροζημιωταί, ἀλλὰ καὶ περισσότεραι νὰ ὑπερβάλλωνται μηνύσεις ἐπὶ τῇ βάσει ἀσθενῶν ὑποψιῶν καὶ γενικῶς ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια νὰ μὴ εἶναι ζηλευτή.

ΝΑ ΕΠΙΤΡΑΠΗ

Ἡ ἀπαγόρευσις εἰς τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα, ὅπως παραλαμβάνωσιν ἐπιβάτας γενικῶς μὲν εἶναι ὀρθὴ καὶ σκόπιμος ἐξυπηρετοῦσα τὰ συμφέροντα τόσον τῶν ἐπιβατῶν, ὅσον καὶ τῶν λεωφορειούχων, οἵτινες ἐξυπηρετοῦσιν ὡρισμένας ὁδικὰς γραμμάς, ἀλλὰ μόνον προκειμένου περὶ αὐτῶν.

Εἰς τὰς ὁδούς, εἰς τὰς ὁποίας δὲν διενεργεῖται συγκοινωνία διὰ λεωφορείων, οὐδὲ δι' ἄλλου τινὸς μέσου, ἡ ἀνωτέρω ἀπαγόρευσις εἶναι ἀκατανόητος καὶ δέον νὰ μὴ ἐφαρμόζηται, ἐνῷ ὄργανά τινα τὴν ἐφαρμόζουν σχολαστικῶς, ἀκόμη καὶ ὅταν ἄνευ πληρωμῆς ὁ ὁδηγὸς παραλάβῃ πτωχοὺς ἐργάτας.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΕΡΓΑΣΙΑ τακτική, ἥρεμος, καὶ εὐχάριστος οὐδέποτε δύναται νὰ φέρῃ ὑπερκόπωσιν. Διὰ τὸν ἰσορροπημένον ἄνθρωπον ὁ μόχθος συντηρεῖ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλαστικότητα τῶν ὀργάνων· εἶναι εὐεργέτημα καὶ ὄχι βασανιστήριον. Ἐκεῖνα ποὺ ἐξαντλοῦν καὶ φέρουν τὴν ὑπερκόπωσιν εἶναι ὁ ὑπερβολικὸς κραδασμὸς τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἀπὸ συχνὰς συγκινήσεις, ἀνησυχίας καὶ ἡδονισμόν, ὁ ἄτακτος καὶ ἐκδεδιητημένος βίος, ἡ στέρησις τοῦ ὕπνου, ἡ ἄτακτος καὶ κακὴ τροφικὴ δίαιτα, οἱ ἀνθυγιεινοὶ ὅροι τῆς ζωῆς καὶ ἡ κατάχρησις τῶν διεγερτικῶν καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

ΕΧΟΥΝ καὶ τὰ ζῶα, ὡς ὑποδεέστεροι ἀδελφοὶ τοῦ ἀνθρώπου, δικαίωμα ἐπὶ τῆς συμπαθείας του τοὐλάχιστον, ἀφοῦ τοὺς ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς χάριν τῆς ἰδίας του συντηρήσεως. Κάθε ἀδικαιολόγητος ἢ καὶ δικαιολογημένη ἀκόμη σκληρότης καὶ συστηματικὴ κακομεταχείρισις βασανιστικὴ διὰ τὰ ζῶα εἶναι τίτλοι βαναυσότητος καὶ ἀγνώμονος ἐγωϊσμοῦ, ὑποβιβάζοντες τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον τοῦ λογικοῦ δίποδος πολὺ χαμηλότερον ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἀθωότητα καὶ καλωσύνην τῶν ζώων, ὅσα τοὐλάχιστον μᾶς ὑπηρετοῦν καὶ μᾶς χρησιμεύουν.

ΕΙΝΑΙ ΤΡΑΧΥΣ καὶ γεμᾶτος ἐμπόδια καὶ κακοτοπιὲς ὁ δρόμος τῆς ζωῆς. Κατὰ τῶν ποικίλων αὐτῶν δυσχερειῶν δύο ἀμυντικὰ μέσα ἔχεις νὰ ἀντιτάξῃς, ὀλίγην φιλοσοφικὴν ἐγκαρτέρησιν καὶ πολλὴν συγχρόνως ἀντίδρασιν ἐντόνου ψυχικοῦ σθένους· νὰ ὑπομείνῃς τὰ δυσάρεστα, ἀλλὰ καὶ ν' ἀντιπαλαίσῃς ἕως οὗ τὰ ὑπερνικήσῃς. Διατὶ ἄλλως τε ἀπεκλείετο νὰ ἦτο καὶ δεκαπλασίως χειρότερον ὅ,τι κακὸν σοῦ συνέβη; Ἔπειτα καὶ τὰ κακά, ὅπως καὶ τὰ καλά, παρέρχονται κάποτε σύτως ἢ ἄλλως καὶ ἡ κατισοῦσα γραμμὴ τῆς τεθλασμένης τοῦ βίου θὰ λάβῃ κάποτε κατεύθυνσιν πρὸς τὴν ἀνιοῦσαν, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃς ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ ν' ἀντιδράσῃς μὲ συγκρατημένον τὸ ἠθικόν σου.

ΑΡΕΤΗ κυρίως καὶ ἡ μεγίστη ὅλων εἶναι ἡ ἐπιεικὴς καλοσύνη πρὸς τοὺς ὁμοίους μας, ποὺ ὑπαγορεύει ἄλλωστε καὶ τὸ κοινωνικὸν ἔνστικτον καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον μας. Ὅλα μας τὰ πλεονεκτήματα ἔχουν τὴν ἀπήχησίν των ἐπὶ τῆς εὐτυχίας τῶν ὁμοίων μας, ὅπως ἀπολαμβάνομεν καὶ τὰ ἰδικά των. Καμμία εὐδοκίμησις, εὐημερία, εὐτυχία, δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἂν δὲν ἐπεκτείνωνται τὰ ἀγαθά των καὶ εἰς τὰς πέριξ μας ὑπάρξεις καὶ μόνον ὅταν τὴν μοιράζῃς καὶ εἰς ἄλλους σοῦ γίνεται πλέον αἰσθητὴ καὶ γλυκυτέρα ἡ εὐτυχία.

ΕΦ' ΟΣΟΝ ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι μόνον ὕλη καὶ σῶμα, ἀλλ' εἶναι πρὸ παντὸς ψυχὴ καὶ πνεῦμα, τὸ δεύτερον αὐτὸ ἀλλὰ πρωτεῦον καὶ κυριαρχοῦν στοιχεῖον τῆς ὑπάρξεώς του ἔχει ἀνάγκην ν' ἀναπνέῃ εἰς μίαν ὑψηλοτέραν καὶ καθαρωτέραν ἀτμόσφαιραν ἰδανικῶν, τὰ ἰδανικὰ δὲ αὐτὰ τὰ καλλιεργεῖ μὲν καὶ τὰ ἐπιδιώκει ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ ἐπιστήμη, ἀλλὰ τὰ πραγματοποιεῖ μόνον ἡ θρησκεία.

ΜΗ ΕΝΘΑΡΡΥΝΗΣ μὲ ματαίαν ἐλεημοσύνην τὴν συστηματικὴν καὶ πλανόδιον ἐπαιτείαν, τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτὴν τῆς φιλανθρωπίας, διότι ὑποθάλπεις οὕτω τὴν ὀκνηρίαν καὶ ὑποκρισίαν καὶ συμπληροῖς τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ αἰπαιτοῦντος. Δύνασαι ἐν τούτοις καὶ ὀφείλεις, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών σου, νὰ φανῇς ἀρωγὸς δι' ὑλικῆς τινος προσφορᾶς εἰς τὴν ἀνάγκην ἑνὸς συγγενοῦς, φίλου, γείτονες ἢ οἱουδήποτε δυστυχοῦς καὶ χωρὶς νὰ σοῦ ζητηθῇ, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ μὲ πρόθυμον καλοσύνην καὶ λεπτότητα διὰ νὰ μὴ ἀποβῇ καὶ προσβλητική

Η ΕΠΙΖΗΜΙΟΣ ἐπίδρασις, ποὺ ἔχουν ἐπὶ τῆς ὑπάρξεώς μας αἱ περιπέτειαι τοῦ βίου, δὲν ἐξαρτᾶται τόσον ἀπὸ τὸν κακὸν καθ' ἑαυτὸν χαρακτῆρα των, ὅσον ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον τὰς ἀντιμετωπίζομεν. Αἱ περισσότεραι μάλιστα δὲν μᾶς ταράσσουν τόσον τραγικῶς εἰμὴ μόνον διότι θέλομεν καὶ ταρασσόμεθα. Πάντως ποιά τις πεποίθησις ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἡμῶν δύναμιν ἀντοχῆς, ἡ προσοχὴ νὰ μὴ κατασπαταλῶμεν ἐπὶ ματαίῳ τὰς δυνάμεις μας, ὁ φόβος μὴ φθείρωμεν τὴν ζωήν μας, ἡ ἐξάσκησις εἰς τὸ νὰ μὴ συγκλονούμεθα ὑπὸ τὸ κέντρισμα τοῦ πόνου καὶ τῆς θλίψεως ὅλα αὐτὰ δυνάμεθα ἐπὶ τέλους νὰ τ' ἀποκτήσωμεν ἀξιόλογα, ἀρκεῖ νὰ ρυθμίσωμεν ἀναλόγως τὰς σκέψεις μας. Ἀλλὰ πρέπει καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ν' ἀρχίσωμεν τὴν σφυρηλασίαν αὐτὴν τοῦ χαρακτῆρός μας.

ΟΣΑΚΙΣ βλέπεις ἢ ἀκούεις δυστύχημα ἐπισυμβαῖνον εἰς συνανθρώπους σου, μετὰ τὸ ἀνθρώπινον αἴσθημα συμπαθείας καὶ οἴκτου, ποὺ θὰ δοκιμάσῃς, εἶναι πολὺ φυσικὸν νὰ αἰσθανθῇς καὶ κάποιαν ἀνακούφισιν ὅτι σὲ ἐφείσθη ἡ μοῖρα τοιαύτης δοκιμασίας, ἀλλὰ συγχρόνως ὁπλίσου προκαταβολικῶς καὶ μὲ σθένος ψυχικὸν καὶ καρτερίαν κατὰ παντὸς παρομοίου ἐνδεχομένου, ὅπερ ἴσως ἐπιφυλάσσεται καὶ διὰ σέ.

ΠΡΟΣΕΧΕ νὰ μὴ εἰσδύσῃ ποτὲ εἰς τὴν ψυχήν σου τὸ δηλητήριον τοῦ φθόνου. Δὲν θὰ προσθέσῃ τίποτε εἰς σὲ τὸν ἴδιον, ἀλλ' οὔτε θ' ἀφαιρέσῃ τίποτε ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ ἄλλου ποὺ φθονεῖς. Ἀπ' ἐναντίας ὁ φθόνος φθείρει ἐντός σου τὴν δύναμιν ποὺ σοῦ χρειάζεται διὰ νὰ ἐπιτύχῃς ὅ,τι ζηλεύεις, διαστρέφει τὸν χαρακτῆρα σου καὶ δηλητηριάζει τὴν ὕπαρξίν σου. Μόλις αἰσθανθῇς τὸν νυγμὸν τοῦ ἀπαισίου αὐτοῦ αἰσθήματος εἰς τὴν ψυχήν σου, προσπάθησε ἀμέσως νὰ τὸ ἀποσκορακίσῃς. Ὅ,τι ζηλεύεις ἀπὸ τὸν ἄλλον ἠμπορεῖς καὶ σὺ νὰ τὸ ἐπιτύχῃς ἂν τονώσῃς καὶ ἀναμορφώσῃς τὴν θέλησίν σου. Θὰ εἶσαι δὲ ὄντως ἀνώτερος ἄνθρωπος ἂν χαίρῃς διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἄλλου ἀντὶ νὰ τὸν φθονῇς.

ΚΑΙ διὰ νὰ κάμῃς τὸ καλὸν χρειάζεται κάποια προσοχὴ καὶ πρὸ παντὸς λεπτότης ἡ εὐποιΐα σου νὰ μὴ γίνῃ κατὰ τρόπον ἐξευτελιστικὸν διὰ τὸν εὐεργετούμενον μήτε μὲ τὴν ἀξίωσιν ν' ἀμειφθῇ μὲ εὐγνωμοσύνην, ἡ ἔλλειψις τῆς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ σὲ ἀπογοητεύσῃ, ἐφ' ὅσον ἡ εὐεργετική σου διάθεσις ἱκανοποιεῖ τὴν ψυχικήν σου εὐγένειαν.

Η ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ ΕΙΣ ΕΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΔΩΣΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ "ΕΛΛΑΣ,,

ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΙΡΕΣ (Δεκέμβριος).— Συγκινητικὴ τελετὴ ἐγένετο εἰς τὸ 3ον σχολεῖον τῆς 16ης σχολικῆς περιφερείας καθ' ἣν ἐδόθη εἰς τοῦτο τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ τελετὴν παρέστησαν ὁ πρόεδρος τοῦ ἐθνικοῦ συμβουλίου ἐκπαιδεύσεως, καθηγητὴς κ. Ριχάρδος Καγιὲ Μπουά, τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Βατικιώτης, ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας κ. Καψαμπέλης καὶ ὁ διευθυντὴς γραφείου τύπου, κ. Γκίκας. Ἐπίσης ὁ πρόεδρος τῆς 16ης σχολικῆς περιφερείας κ. Κασαρέτο, ὁ καθηγητὴς κ. Ἀλβέρτος Ροβέδα, ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνοαργεντινοῦ μορφωτικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἡ διευθύντρια καὶ αἱ καθηγήτριαι τοῦ Ἀργεντινοῦ σχολείου.

Μετὰ τὴν ἔπαρσιν τῆς σημαίας παρουσιάσθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν αἱ νέαι σημαῖαι, ἡ Ἀργεντινή, δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος πρέσβεως καὶ ἡ Ἑλληνική, δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοαργεντινοῦ μορφωτικοῦ Ἰνστιτούτου. Ἡ χορωδία τῶν μαθητριῶν ἔψαλλεν ἀκολούθως τοὺς ἐθνικοὺς ὕμνους τῶν δύο χωρῶν.

Ἡ τελετὴ αὕτη ὑπῆρξεν ἀφορμὴ νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν πόσον στενοὶ εἶναι οἱ δεσμοὶ φιλίας, οἵτινες ἑνώνουν τοὺς δύο λαούς, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀργεντινῆς δημοκρατίας.

Ὁμιλοῦσα ἡ διευθύντρια δεσποινὶς Σολσόνα, ἐξῆρε τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐκφράσασα τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν της σχολεῖον θὰ τιμήσῃ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ καθηγητὴς κ. Ροβέδα ἐτόνισεν εἰς τὸν λόγον του ὅτι τὸ Ἑλληνοαργεντινὸν μορφωτικὸν Ἰνστιτοῦτον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ συμμετάσχῃ εἰς τὴν σημαντικὴν ταύτην τελετὴν τῆς συναδελφώσεως τῶν δύο λαῶν. Καταλήγων ηὐχήθη ὅπως αἱ δύο σημαῖαι καθοδηγηθοῦν εἰς τὸ ἑξῆς τὸ γόνιμον ἔργον τοῦ σχολείου. Τὸ ἔργον του τῆς μορφώσεως καὶ τοῦ φωτός.

Ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος ὑπῆρξαν τὰ ὅσα εἶπεν ὁ κ. Καγιὲ Μπουᾶ, πρόεδρος τοῦ ἐθνικοῦ συμβουλίου ἐκπαιδεύσεως. Οὗτος ὑπεγράμμισε τὰ ἑξῆς: «Φιλοδοξοῦμεν νὰ ἴδωμεν εἰς τοὺς παρόντας καὶ τοὺς μέλλοντας μαθητὰς ἰσαρίθμους θαυμαστὰς τοῦ Παρθενῶνος» τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Εὐριπίδου, τοῦ Σοφοκλέους. Ἐγώ, ὅπως καὶ οἱ συμμαθηταί μου, ἔμαθα νὰ εἶμαι δημοκράτης μελετῶν τὴν δημοκρατίαν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἐθνικὸν συμβούλιον ἐκπαιδεύσεως—κατέληξεν—ἀπηχεῖ τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα καὶ ἀποδίδει μετὰ συγκινήσεως δικαίαν τιμὴν εἰς τὴν χώραν τοῦ Περικλέους. Ἡ Ἑλλὰς ἐκληροδότησεν εἰς τὸν κόσμον τὴν πηγὴν τῆς ἐμπνεύσεως.

Εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ὁμιλητὰς ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ὁ Ἕλλην πρέσβυς κ. Βατικιώτης, ὅστις ἐξέφρασε τὴν θερμὴν του εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ὑψηλῆς συμβολικῆς σημασίας καὶ ἠθικοῦ κάλλους τιμὴν αὐτήν, ἥτις ἀποτελεῖ ἕνα ἐπὶ πλέον λόγον πνευματικῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Ἡ τελετὴ ἔκλεισε διὰ τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τῶν μαθητριῶν, ἑλληνικῶν καὶ ἀργεντινῶν χορῶν.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ τελετὴ αὕτη μετεδόθη καὶ διὰ τῆς τηλεοράσεως. Ὁ δὲ τύπος ἀφιέρωσε μακροσκελεστάτας περιγραφάς.

ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἐκ τῆς διευθύνσεως γεωργίας τοῦ Νομοῦ μας ἐξεδόθη τὸ μηνιαῖον δελτίον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων δίδει καὶ τὰς κάτωθι πληροφορίας:

ΑΥΞΗΣΙΣ ΠΑΡΑΒΟΛΟΥ ΥΠΕΡ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΥ.

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἀγροτῶν, ὅτι ἀπὸ 12ης Ὀκτωβρίου 1957, κάθε αἴτησις, περὶ χορηγήσεως κλήρου, οἰκοπέδου, φυτείας κλπ. πρέπει νὰ συνοδεύεται ὑπὸ γραμματίου παραλαβῆς ὑπὲρ εἰδικοῦ ταμείου ἐποικισμοῦ ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα (50), διότι διαφορετικὰ δὲν θὰ γίνεται δεκτή. Ὅσοι ὑπέβαλον αἰτήσεις μετὰ τὴν 12 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ πρέπει νὰ συμπληρώσουν τὸ ἐκδοθὲν γραμμάτιον (παράβολον) τῶν 20 δραχμῶν διὰ ἐκδόσεως συμπληρωματικοῦ τοιούτου ἐκ δραχ. τριάκοντα (30) Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ πράξουν καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ὑπέβαλαν προτήτερα ἐτήσεις, ἀλλὰ δὲν ἐκδικάσθησαν ἀκόμα ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεων.

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΣ ΕΠΙΒΗΤΟΡΩΝ ΙΠΠΩΝ, ΤΑΥΡΩΝ, ΚΡΙΩΝ κ.λ.π.

Ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ τῆς διευθύνσεως γεωργίας δι' ἀποφάσεώς της, ἀπεφάσισε τὴν ἐπιχορήγησιν τῶν ὡς κάτωθι συντηρούντων ἐκλεκτὰ ἄρρενα ἀναπαραγωγὰ ζῶα:

α) Ἐπιχορηγούμενοι ἰδιοκτῆται ἐπιβητόρων ταύρων: Ἀντών. Ι. Μαρκογιαννάκην, Στρατώνιον, διὰ ταῦρον Σβίτζ δραχ. 1000, διὰ ταύρους Σβίτζ Ἄγκλερ εἰς Γεώργ. Κεχαγιᾶν, Ἀρναίαν δραχ. 1000 καὶ ἀνὰ 950 δραχ. εἰς Δημήτ. Ἀλεξάκην Μ. Παναγίαν καὶ Ἀστέριον Ι. Θεολόγην Ἅγιον Πρόδρομον (Πυργαδίκια). Ἀνὰ 900 δραχ. διὰ ταύρους ἐντοπίους βελτιωμένους εἰς τούς: Ἰωάν. Κ. Γρίβαν Ἅγ. Νικόλαον, Χριστόδ. Χ. Ματσιάτσιον Συκιᾶ, Νικ. Δ. Κατσιρμᾶν Παλαιοχώριον, Γεώργ. Γεργακούδαν Νικήτην, Περικλὴν Μητράκον Πετροκέρασα.

β) Ἐπιχορηγούμενοι ἰδιοκτῆται ἐπιβητόρων ἵππων καὶ ὄνων: Διὰ ἵππους ἐγχωρίους ἀνὰ 1.200 δραχ. εἰς τοὺς Ἠλίαν Ἐμμ. Μελετιάδην Ν. Ρόδα, Χρῆστον Ι. Γερακούδην Γομάτιον καὶ 900 δραχ. εἰς Ἰωάν. Ν. Σταυρωθέντα Ἱερισσόν. Διὰ ἵππον Οὐγγαρίας 900 δραχ. εἰς Μιχ. Κ. Γκανιγάννην Ν. Φώκαιαν καὶ διὰ ὄνον Κύπρου δραχ. 600 εἰς Γ. Ν. Χριστούδην Μεταγγίτσιον

γ) Ἐπιχορηγούμενοι ἰδιοκτῆται κριῶν Χίου: Ἀνὰ 350 δραχ. εἰς Δημήτ. Γ. Χατζηπαῦλον Ν. Πλάγια, Ἀβραὰμ Π. Ἀγγελίδην Ν. Ρόδα καὶ ἀνὰ 300 δραχ. εἰς Θεόδ. Π. Συγκουρλὴν Ἀμμουλιανήν, Γαλακτοκομικὸν Συν)σμὸν Ἱερισσοῦ, Ἰωάν Σ. Τοζάκογλου Ν. Ρόδα.

δ) Ἐπιχορηγούμενοι ἰδιοκτῆται τράγων Ζαάνεν: Ἀνὰ 300 δραχ. εἰς Δημήτ. Γ. Βέργον Ἁγ. Νικόλαον, Ἰωάν. Γ. Χαριστὸν Παρθενώνα, Πέτρον Χ. Παναγιώτου Στρατονίκην καὶ ἀνὰ 250 δραχ. εἰς Ἀθαν. Μάντζιον Νικήτην, Γεώργ. Ν. Ποῦλον Ἅγ. Νικόλαον, Ἀναστασία (χήρα) Χ. Σαχλάρα Στρατονίκη, Νικ. Γ. Γουλιανίδην Πυργαδίκια, Γεράκην Ε. Κιουτσιούκην Μεταγγίτσιον καὶ ἀνὰ 200 δραχ. εἰς Γεώργ. Δ. Κύρου Ἀρναίαν, Χρῆστον Οὐζούνην Ἅγ. Πρόδρομον, Γεράκην Δ. Κατσαρὸν Μεταγγίτσιον, Δ. Γ. Γιόβον Μεταγγίτσιον.

ε) Ἐπιχορηγούμενοι ἰδιοκτῆται κάπρων Γιορκόαϊρ: Δραχ. 250 εἰς Μιχ. Γ. Καπετανόπουλον Ἱερισσόν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΦΩΝΕΣ

Ἰδανικὲς φωνὲς κι ἀγαπημένες
ἐκείνων ποὺ πεθάναν, ἢ ἐκείνων
[ποὺ εἶναι
γιὰ μᾶς χαμένοι σὰν τοὺς πε-
[θαμένους.

Κάποτε μὲς στὰ ὄνειρά μας
[ὁμιλοῦνε·
κάποτε μὲς στὴν σκέψη τὲς
[ἀκούει τὸ μυαλό.

Καὶ μὲ τὸν ἦχο των γιὰ μιὰ
[στιγμὴ ἐπιστρέφουν
ἦχοι ἀπὸ τὴν πρώτη ποίησι τῆς
[ζωῆς μας
σὰ μουσική, τὴν νύχτα, μακρυνή,
[ποὺ σβήνει.

Κ. ΚΑΒΑΦΗΣ

ΕΝΑ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟ ΧΩΡΙΟ

ΟΛΥΜΠΙΑΣ 5.— Ἡ μικρὰ καὶ ἀπομεμακρυσμένη ἐκ τῶν κέντρων καὶ τῶν συγκοινωνιῶν τοῦ Νομοῦ αὕτη κοινότης, ἥτις εἰς πλείστους κατοίκους εἶναι ἄγνωστος καὶ ἴσως ἴσως νὰ μὴ ἤκουσαν καὶ αὐτὴν τὴν ὀνομασίαν της, εἶναι τόσον προοδευτικὴ καὶ δημιουργικὴ ποὺ ἐλάχιστες ἴσως ἀμυλῶνται πρὸς αὐτήν.

Κεῖται εἰς τὴν Ἀνατολικὴν πλευρὰν της Βορ. Χαλκιδικῆς, κατάφυτος δασῶν, κτισμένη δὲ ἐπὶ τῆς παραλίας.

Ἔχει ἐξαιρετικὰ κέντρα καὶ ξενοδοχεῖον ὕπνου, γενικῶς δὲ οἱ κάτοικοι διακρίνονται διὰ τὴν εὐγένειάν των, φιλοξενίαν, καὶ ἐργατικότητα.

Ἡ τοποθεσία της ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως εἶναι ἀθίσιη, καὶ μάλιστα ἡ διανοιγομένη ὁδὸς πρὸς Σταυρὸν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, θὰ προσδώσῃ τουριστικὴν κίνησιν ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἡ κοινότης παρὰ τὴν ἀριθμητικήν της μειονεκτικότητα εἰς κατοίκους (περὶ τοὺς 450) κατόρθωσε νὰ ἀναγείρῃ νέον καινουργὲς κοινοτικὸν κατάστημα ἕτοιμον πρὸς στέγασίν της.

Ἡ ἰδία, προκειμένου νὰ διευκολύνῃ τὴν φόρτωσιν δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ λιμένος κατασκευάζει ἤδη εἰς ἱκανὸν βάθος ἐντὸς τῆς θαλάσσης σκάλαν, κατὰ τρόπον ποὺ θὰ εἶναι εὐχερὴς ἡ φόρτωσις καὶ εἰς μεγάλα σκάφη.

Ἡ κοινότης τὰ μέγιστα συνέδραμαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ διδακτηρίου τοῦ σχολείου δωρήσασα πέριξ αὐτοῦ ἀξιόλογον ἔκτασιν, ἥτις μερίμνῃ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου κ. Γεωργίου Ἀναγνωστάρα ἐφυτεύθη μὲ πεῦκα καὶ ὠποροφόρα δένδρα.

Τὸ σχολεῖον γενικὰ ἔσω καὶ ἔξω ἐμφανίζει νυκοκοιροσύνην, καὶ μάλιστα εἰς αὐτὸ λειτουργεῖ ἀνελλιπῶς καὶ νυκτερινὴ σχολή.

Εἰς ἁπάσας τὰς προσπαθείας κοινότητος καὶ σχολείου πολύτιμος συνεργάτης καὶ συμπαραστάτης ἦτο καὶ εἶναι ὁ Τελώνης Ὀλυμπιάδος κ. Κωσταντάρόπουλος. Δ. Κ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΔΑΛΑΒΕΡΑΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ - ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
Τ. ΙΑΤΡΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ
Ὁδὸς ΕΓΝΑΤΙΑΣ 119
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 63-64
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὅλα τὰ εἴδη ἠλεκτρισμοῦ:
ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΤΑΚΗ ΜΠΑΤΣΗ
Ραδιόφωνα.— Ραπτομηχαναί.— Μπαταρίαι (ραδιοφώνων).— Ὅπλα κυνηγίου.— Ἠλεκτρικὰ εἴδη.— καὶ Μπιζοῦ.
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
(Ἔναντι Ἐκκλησίας)

ΕΛΑΣΤΙΚΑ - ΑΕΡΟΘΑΛΑΜΟΙ
ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΦΟΥΛΝΤΑ
ΔΙΑ ΤΡΑΚΤΕΡ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
Διαρκὴς Παρακαταθήκη
ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΚΟΒΡΑΚΗΣ
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» *150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» *150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 4 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Τὸ σαράκι ποὺ τρώει ἀργὰ–ἀργά, ἀλλὰ σίγουρα τὴ συζυγικὴ εὐτυχία, εἶναι ἀναμφισβήτητα ἡ γκρίνια.

Στὸ χέρι τῆς γυναίκας εἶναι νὰ προπαγανδίση τὴ χαρὰ μέσα στὸ σπίτι: Νὰ ἔχη γλάστρες μὲ λουλούδια καὶ νὰ ὑποδεχθῇ μὲ ἕνα τρυφερὸ χαμόγελο τὸν ἄνδρα, ποὺ κουρασμένος γυρίζει ἀπὸ τὴ δουλειά του.

Ὅσες πικρόχολες κοιβέντες ἀνταλλάσσονται μεταξὺ τῶν ἀνδρογύνων, πρέπει νὰ ξεχνιοῦνται γρήγορα, γιατὶ ζοῦμε μιὰ δύσκολη ἐποχή, ποὺ ὅλων μας τὰ νεῦρα εἶναι ἄρρωστα καὶ τσακισμένα.

Ἕνα πελώριο σφουγγάρι «καλωσύνης» εἶναι ἀπαραίτητο σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, ποὺ νὰ σβήνη κάθε μικροπαρεξήγησι ποὺ φέρνει τὴ γκρίνια.

Εἶναι βέβαιο πὼς μία ὑποχώρησις ἐκ μέρους τῆς γυναίκας εἶναι εὐλογημένη πράξις. Μονάχα ποὺ καμμιὰ φορά, ἐνῷ ὑπάρχει ἡ διάθεσις νὰ τὸ κάνωμε, ἐμποδιζόμαστε ἀπὸ τὴ σκέψι πὼς μπορεῖ «νὰ ξεπέσωμε». Τότε ὑψώνεται ὁ γυναικεῖος ἐγωϊσμὸς καὶ ὅλη ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς γυναίκας, ποὺ μᾶς πιάνουν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μᾶς σταματοῦν!...

Ὑπακούομε σὰν ρομπὸτ στὴν ὑψηλὴ αὐτὴ προσταγὴ καὶ μᾶς διαφεύγει ὁλότελα, πὼς ἡ ὑποχώρησις τῆς γυναίκας στὸ συζυγικὸ καυγαδάκι εἶναι ἡ μεγαλυτέρα νίκη ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιτύχη.

Εἶναι νίκη πραγματικὴ γιατὶ τὴν τοποθετεῖ ψηλὰ στὴ συνείδησι τοῦ συζύγου καὶ τὴν ἐπιβάλλει στὴν καρδιά του.

Ἡ γυναῖκα ποὺ δὲν θὰ καταλάβη τὸ μεγάλο αὐτὸ μυστικό, ἀφήνει ἀπερίσκεπτα νὰ φωλιάζη μέσα στὸ σπίτι της ἡ γκρίνια μὲ ὅλα τὰ μοιραῖα ἐπακόλουθα ποὺ τὴν συνοδεύουν.

Ὅταν ἀντιληφθῇ τὴν πλάνη της εἶναι συνήθως ἀργά, πολὺ ἀργὰ μάλιστα, γιατὶ τὸ μεγάλο οἰκοδόμημα τῆς συζυγικῆς εὐτυχίας ἔχει πιὰ καταρρεύσει, ἀπὸ δικό της λάθος. Συνήθως τὴ γυναῖκα βαραίνει ἡ εὐθύνη γιὰ μιὰ τέτοια ζημία, γι' αὐτὸ εἶναι καλὰ νὰ τὴν προλαμβάνη, ὅσο εἶναι καιρός.

Εἶναι ἀληθινὰ μεγάλη ἡ τέχνη καὶ τεράστια ἡ ἐπιτυχία στὴ ζωὴ νὰ κρατηθῇ χαρούμενο τὸ περιβάλλον τοῦ σπιτιοῦ.

Ἡ εὐτυχισμένη οἰκογένεια εἶναι ἡ βάσις γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν καλοδιάθετοι καὶ αἰσιόδοξοι ἄνθρωποι, ἀπαραίτητη προϋπόθεσις γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς ζωῆς καὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχία στὸ μεγάλο σχολεῖο ποὺ λέγεται Κοινωνία. Β.Ν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β. ΛΕΒΕΝΤΑΚΗΣ
ΩΤΟ – ΡΙΝΟ – ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται καὶ χειρουργεῖ ὡς καὶ πρότερον:
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 39
ΤΗΛΕΦΩΝ. 70—031
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ!...

ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓ. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗ

Ἀντιπροσώπευαν καὶ οἱ τρεῖς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, ὁ καθένας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ποὺ πίστευε, ὅτι ἐκεῖ ἦταν ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀνθρωπότητας... Δὲν μάλωναν ὅμως ποτέ μεταξύ τους. Ἀλλὰ καὶ ποτὲ δὲν μπόρεσαν νὰ συμφωνήσουν, νὰ ἑνώσουν τὶς ἀντιλήψεις των καὶ νὰ τὶς κάνουν μιὰ ἰδέα σωστή[..,

Ὁ μπάρμπα Πέτρος, ἦταν δεξιός! Ὄχι ὅμως ἐξστρεμιστής, ὄχι παλαβὸς στὶς ἐκδηλώσεις του. Πίστευε καὶ τὸ φώναζε, ὅτι στὰ δεξιὰ ἦταν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὴν ἰδέα τὴ δοκιμασμένη, τὴ σίγουρη, τὴν ἀλάθητη, ποὺ κράτησε χρόνια πολλὰ—αἰῶνες, καὶ δὲν θὰ χαθῇ ποτέ, γιατὶ εἶναι θεμελιωμένη ἀπάνω σὲ παραδόσεις καὶ σὲ σύμβολα τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας, πατρίδα, θρησκειά, οἰκογένεια, ποὺ εἶναι ποτισμένες μὲ αἷμα πολὺ ἀπὸ ἀγῶνες μακρούς, καὶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ μὴ θυσιασθῇ γι' αὐτὲς ἄν γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο τὲς ἀπειλήση κάποιος κίνδυνος...

Δεξιός, λοιπόν, καὶ ἀμετάβλητος καὶ ἀμετάπιστος ὁ μπάρμπα Πέτρος ἦταν βέβαιος ὅτι στεκόνταν καλά. Καὶ εἶχε ὅλη τὴν ἰδεολογικὴ εὐχέρεια, νὰ παιριπαίζη τοὺς ἄλλους, καὶ νὰ χαίρεται μὲ τὴν κούφια ἰδεολογία τους, ποὺ ἦταν ρεύστη καὶ ἐφήμερη... Καὶ ζητοῦσε μιὰ δικτατορία νὰ τοὺς κλείση καὶ τὸ στόμα... «Δικτατορία χρειάζεται ἔλεγε...

Ὁ Δημοσθένης ἦταν στὸ κέντρον. Ἀντιπροσώπευε μιὰ φιλελεύθερη τάση, βγαλμένη ἀπὸ μιὰ θλιβερὴ πραγματικότητα, ποὺ εἶχε τὶς ρίζες της μακρυὰ ὡς ἐκεῖ στὴ γαλλικὴ ἐπανάσταση, ποὺ τὴν ἐξέθρεψε τότε ὄχι τόσον ἡ νέα ἰδέα, ὅσον ἡ ἀνάγκη γιὰ μιὰ κοινωνικὴ μεταβολὴ ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνη, γιὰ νὰ χορτάση ἡ ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὶς δημοκρατικὲς ἐλευθερίες..

Ἔπειτα, ὁ Δημοσθένης ἦταν καὶ διαβασμένος ἄνθρωπος, μὲ πλούσια πνευματικὰ ἐφόδια, ποὺ τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ βόσκη σὲ κοσμοθεωρίες μὲ ἐκτεταμένο κοινωνικὸ περιεχόμενο, καὶ εἶχε τὴν γνώμη πὼς μποροῦσε καὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι δάσκαλος γιὰ τοὺς ἄλλους... «Ἡ δημοκρατία, τοὺς ἔλεγε, εἶναι τὸ καλύτερο σύστημα, ποὺ ταιριάζει σὲ κάθε φιλελεύθερο ἄνθρωπο, γιατὶ ἀφήνει στὸν καθένα νὰ ἀξιοποιῇ ὅλες τὶς δυνατότητες του, καὶ νὰ ἀναδειχθῇ ὡς ἐκεῖ ποὺ μπορεῖ νὰ φτάση τὸ ἴδιο του τὸ ἀνάστημα, δίχως νὰ περιμένη ἀπὸ κανέναν ἄλλον εὔνοια...»

Καί.. ἔξω, λίγο ἀριστερά, ἦταν ὁ Ἀλκιβιάδης. Μὰ κι' αὐτὸς μὲ τὴν ἰδέα νὰ φτιάση κόσμον καὶ ὄχι νὰ τὸν χαλάση... Πίστευε δηλαδή, ὁ Ἀλκιβιάδης πὼς οἱ δεξιοὶ καὶ τοῦ κέντρου, εἶχαν παληώσει πιὰ καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ ἀποδώσουν κάτι τὸ χρήσιμο. Ζοῦσε, ὁ ἴδιος μὲ μιὰ ἰδέα λιγάκι ἐπαναστατική, λιγάκι πιεστικὴ στὴν ἀρχή, στὸ τέλος ὅμως ὅταν θὰ ἔπεφταν ὅλες οἱ ἀντιδράσεις, θὰ ἀπέδιδε μιὰ τέλεια κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ ἰσότητα γιὰ ὅλους. δίχως καμμιὰ διάκριση...

Αὐτὴν τὴν ἰδέα οἱ ἄλλοι τὴν ἔλεγαν κομμουνισμό! Ὅμως, ὁ Ἀλκιβιάδης, τὴν πίστευε μόνον σὰν ἰδέα, ἰδέα γόνιμη καὶ φυσικὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο—γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρη...

Ἕνας ἄλλος πάλι, ἀπ' ἔξω, ποὺ ἤθελε ὅλο νὰ τοὺς πειράζει, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς ἔλεγε πάντα: «Κανένα σας δὲν ξαίρετε τί εἶναι στὴν πραγματικότητα αὐτὸ ποὺ πιστεύετε. Ἀκοῦστε νὰ σᾶς τὸ πῶ ἐγώ! Στὸν κομμουνισμό, τρώει κανεὶς πιὸ πολύ, μὰ μιλάει λίγο! Στὴν δημοκρατία, τρώει λιγώτερο, μὰ μιλάει πολύ. Καὶ στὴ δικτατορία, οὔτε τρώει, οὔτε μιλάει!...»

Ἔτσι ἦταν λοιπόν, τοποθετημένοι ἰδεολογικά, οἱ τρεῖς φίλοι καὶ χωριανοί, ὁ μπάρμπα Πέτρος, ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, ὅταν ἐπεκράτησε ἡ δικτατορία τοῦ ἀειμνήστου Μεταξᾶ. Ὁ μπάρμπα Πέτρος δεξιά, ὁ Δημοσθένης κέντρον καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης λίγο... ζερβά!..

Ἀλλὰ τὴν ὥρα ποὺ ἔφτασε στὸ χωριό τους ἡ εἴδησις, ἡ ἐπίσημη, πὼς κηρύχθηκε ἡ δικτατορία τοῦ Μεταξᾶ, βρέθηκαν κατὰ σύμπτωση καὶ οἱ τρεῖς μαζὶ στὸ καφενεῖο νὰ πίνουν! Καὶ ὅπως τοὺς εἶχε ζαλίσει λιγάκι τὸ οἰνόπνευμα, ἡ εἴδησις τῆς δικτατορίας τοὺς φάνηκε τόσο σωστή, τόσο ὥριμη καὶ τόσο γλυκειά, ποὺ ξέχασαν τὶς ἰδεολογικὲς διαφορές τους καὶ ἔγιναν ὅλοι τὸ ἴδιο.

Καί, τότε, ὁ μπάρμπα Πέτρος, σὰν μεγαλείτερός τους, ἀλλὰ καὶ πλησιέστερος πρὸς τὴν νέα κατάσταση, τοὺς ἀγκάλιασε καὶ τοὺς δυό, τὸν Δημοσθένη ἀπὸ τὰ δεξιά του, τὸν Ἀλκιβιάδη ἀπὸ τὰ ἀριστερά του καὶ αὐτὸς τώρα στὸ κέντρον, καὶ ἔτσι ἀγκαλιασμένοι καὶ οἱ τρεῖς πῆραν τὸν κεντρικὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ γιὰ νὰ τοὺς δοῦν ὅλοι οἱ χωριανοί τους, ὅτι χαιρετοῦσαν τὴν δικτατορία, μὲ ἀδελφωσύνη, μὲ χαρά, μὲ ἐνθουσιασμό!...

Καὶ βαδίζοντας ἔτσι καὶ οἱ τρεῖς ἀγκαλιασμένοι, ἔχοντας καὶ βοηθό τους καὶ τὸ οἰνόπνευμα, στὰ στομάχια τους, ἄρχισαν νὰ ψάλλουν τὸ πιὸ χαρμόσυνο τροπάριο γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα: «Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...», χωρὶς νὰ λογαριάσουν καθόλου, ὅτι ἡ ἡμέρα δὲν ἦταν Πασχαλιά, ἀλλὰ ἡ 4η Αὐγούστου...

Οἱ δέ χωριανοί τους ποὺ τοὺς ἔβλεπαν ἔτσι ἀγκαλιασμένους καὶ τοὺς τρεῖς, νὰ ψάλλουν τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» γιὰ τὴν δικτατορία, ἔλεγαν μεταξύ τους: «Νά, ἡ ἰδέα τους ποὺ κατάντησε. Μιὰ σαλάτα ἀνασταστάσιμη, ποὺ τὴν τρῶνε καὶ οἱ τρεῖς, ἄλλος ἀπὸ φόβο, ἄλλος ἀπὸ σκοπὸ καὶ ἄλλος γιὰ νὰ κοροϊδεύει...»

ΚΛΙΝΙΚΗ
"ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ"
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

Γωνία ΕΓΝΑΤΙΑΣ 71—ΠΛΑΤΩΝΟΣ 1. ΤΗΛΕΦ. 62–21 (Παραπλεύρως Πρακτορείου Λεωφορείων Πολυγύρου).

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΦΟΡΤΗΓΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
FORD

Παρελήφθησαν πετρελαιοκίνητα φορτηγὰ αὐτοκίνητα νεωτάτου τύπου FORD παρὰ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀντιπροσωπείας προϊόντων FORD (πλατεῖα Ἀριστοτέλους ἀριθ. 5). Ἀπὸ τὸν νὰζ 5 μέχρι 3)4 Προκαταβολὴ 20 ο)ο ἐπὶ τῆς ὀξίας, μὲ 30 μηνιαίας δόσεις.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ: ἐξακύλινδροι 108 ἵππων, 2.500 στροφῶν μὲ σασμὰν συγχρονιζέ, 4 ταχυτήτων. Ἐπίσης τετρακύλινδροι μὲ 18 μηνιαίας δόσεις.

Καὶ ΤΡΑΚΤΕΡ FORDSON

Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Χαλκιδικὴν διαρκὴ ἔκθεσις μηχανημάτων καὶ ἀνταλλακτικῶν:

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΤΙΜΙΟ ΞΥΛΟ

3 ΤΟΥ κ. ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΖΑΓΚΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τοῦ προηγουμένου

—ΤΩΡΑ θὰ δῆς, κόρη μ', ἀρρώστια δὲ θὰ πιάν' στὸ σπίτ' μας.

Ἀπὸ τότε οἱ μέρες κυλοῦσαν κανονικὰ γιὰ τὴ θειὰ Θεανὼ καὶ τὸ κορίτσι της. Ζοῦσαν βέβαια φτωχικά, μὰ ἦταν καλὰ στὴν ὑγειά τους. Κάποτε–κάποτε, ποὺ συνέβαινε νὰ αἰσθάνεται λιγάκι ἄρρωστη ἡ θειὰ Γκλάβενα, ἡ Ρηνιὼ τὴν σταύρωνε μὲ τὸ «τίμιο ξύλο» κι' ἀμέσως γινόταν καλά. Μιὰ φορὰ π' ἀρρώστησε τὸ γουροῦνι τους, ἡ ἴδια ἡ θειὰ Θεανὼ τὸ σταύρωσε στὸ κεφάλι καὶ τὸ ζῶο θεραπεύτηκε. Μάλιστα ἔτυχε νὰ παραστῇ μάρτυς καὶ ἡ κυρὰ Σουλτάνα ἡ δασκάλα. Τὴν ὥρα ποὺ ἡ Γκλάβενα πλησίαζε τὸ «τίμιο ξύλο» στὸ κεφάλι τοῦ γουρουνιοῦ, ἐκείνη ἔσπευσε νὰ διαμαρτυρηθῇ:

—Τὶ κάνεις ἐκεῖ, χριστιανή μου. Μή... εἶναι ἁμαρτία. Τὸ Εὐαγγέλιο λέει: «Μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς κυσὶν μηδὲ βάλετε τοὺς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων».

—Καλὰ–καλά, κυρὰ δασκάλα, τῆς ἀποκρίθηκε. Μὰ ἰδῶ δὲν ἔχουμει χήρους. Ἰδῶ ἔχουμει γρούνια.

Καὶ ξακολούθησε τὴ δουλειά της.

***

ΚΑΠΟΤΕ ἀρρώστησε βαρειὰ κι' ὁ καπετὰν Ἀρίστος.

Εἶχε κρυώσει μέσα στὸ καΐκι καὶ οἱ γιατροὶ τὸν ἔγραφαν. Τὸ χωριό, ποὺ τόσον πολὺ τὸν ἀγαποῦσε, κάθε μέρα τοῦ ἔκοβε συγχωροχάρτια.

—Σχωρημένος νἆναι ὁ καϋμένος, ἔλεγαν οἱ χωρικοὶ στὶς συζητήσεις τους.

Τῶξερε καὶ ἡ θειὰ Θεανώ. Μάλιστα τῆς ἔρχόταν ἡ σκέψη νὰ πάρη τὸ «τίμιο ξύλο» καὶ νὰ πάη νὰ τὸν σταυρώση. Μὰ δίσταζε «Μὴ φυτρώνεις ἐκεῖ ποὺ δὲν σὲ σπέρνουν» σκεφτόταν. Σὰν ὅμως διαδόθηκε πὼς ὁ κὺρ Ἀρίστος «ἔπνεε τὰ λοίσθια», ἡ καρδιά της δὲν ἄντεξε. Ἔβαλε στὴ τσέπη της τὸ φυλακτὸ καὶ τράβηξε κατ' εὐθεῖαν στὸ σπίτι του. Ἐκεῖ ἦταν ὅλοι σχεδὸν οἱ συγγενεῖς. Ἡ καπετάνισα καθόταν κοντὰ στὸν ἄρρωστο κι' ἔκλαιε.. Θεέ μου, εἶχε γίνει πραγματικὰ ἀγνώριστος. Τὸ πρόσωπό του ἀδυνάτισε, τὰ μάτια του βαθούλωσαν κ' ἡ ὄψη του μελάνιασε. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔδειχνε ὅτι κοιμόταν.

—Τὸν καϋμένου τὸν Ἀρίστου!.. ἔκανε λυπημένα ἡ Γκλάβενα, ἐνῶ τὸν χάϊδευε μὲ τὸ χέρι της στὸ μέτωπο.

Ἔπειτα στράφηκε πρὸς τὴν καπετάνισα καὶ τῆς εἶπε:

—Μαρὴ Μαριγώ, ἔχου μαζὶ μ' ἐκείνου τὸ τίμιου ξύλου, ποὺ μοῦ ἔφερει ἀπ' τ' Ἅγιου Ὄρους. Ἰλάτει νὰ τὸν σταυρώσουμει. Ἰγὼ πιστεύου πὼς ἔτσ' θὰ γίν' καλά.

Ἡ κυρὰ Μαριγὼ δὲ φάνηκε νὰ δίνη καὶ τόση προσοχή. Σηκώθηκε ὅμως ἀπ' τὴ θέση της καί, ἀφοῦ σκούπισε μὲ ἕνα χειρομάντηλο τὰ μάτια της, κλαψούρισε:

—Ἄχ Θεανώ... Ὅ,τι νὰ κάνουμε... πάει... οἱ γιατροὶ εἶπαν πὼς θὰ πεθάνη.

—Ἄκουσει, Μαριγώ, μὴν ἀπελπίζεσει, τὴν παρώτρυνε ἡ θειὰ Θεανώ. Καμιὰ φουρὰ κ' οἱ γιατροὶ πέφτουν ὄξω.

Καὶ λέγοντας αὐτά, ἔβγαλε ἀπ' τὴ τσέπη της τὸ «τίμιο ξύλο» κι' ἔσκυψε πάνω στὸν ἄρρωστο. Ἡ καπετάνισα καὶ οἱ ἄλλοι συγγενεῖς στέκονταν ὄρθιοι γύρω στὸ κρεββάτι καὶ παρακολουθοῦσαν βουβοί.

—Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔλεγε ἡ Γκλάβενα καὶ ταυτόχρονα ἔφερνε τὸ φυλαχτὸ στὸ κεφάλι, στὸ στῆθος καὶ στοὺς ὤμους τοῦ ἀρρώστου.

Τὸ ἴδιο ἐπανέλαβε ἀκόμα δυὸ φορές. Κ' ὕστερα, ἀφοῦ τ' ἀκούμπησε στὸ στόμα του, δῆθεν γιὰ νὰ τὸ φιλήση, τὸ τύλιξε καὶ τῶβαλε στὴ τσέπη της. Μετὰ κάθισε στὸ πλαΐ κι' ἄνοιξε κουβέντα.

Θὰ εἶχε περάσει ἕνα περίπου τέταρτο. ἀπὸ κείνη τὴ στιγμή, ὁπόταν ὁ ἄρρωστος ἄνοιξε τὰ μάτια του κι' ἔκανε μιὰ προσπάθεια, σὰ νἄθελε νὰ κουβεντιάση. Ἡ κυρὰ Μαριγὼ τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ βραχίονα καὶ τὸν ρώτησε τὶ γύρευε. Ὁ καπετάνιος ἔπαιξε τὴ γλῶσσα του στὰ στεγνωμένα χείλη, μὰ δὲν ἀκούστηκε φωνή. Ἐκείνη τότε ἄρχισε μὲ ἕνα κουταλάκι νὰ τὸν ταΐζη..

Ἀπ' αὐτὴ τὴν ὥρα ἡ κατάσταση τοῦ καπετὰν Ἀρίστου καλλιτέρευε. Σὲ λίγες μέρες ἔγινε ἐντελῶς καλὰ κι' ὅλοι μέσα στὸ χωριὸ τἄχαν βάλει μὲ τοὺς γιατρούς. Ἤξεραν πὼς τὸν κὺρ Ἀρίστο τὸν ἔσωσε τὸ «τίμιο ξύλο» τῆς θειὰ Θεανώς.

—Ἀκοῦς ἐκεῖ; ἔλεγαν. Γιατροὶ εἶν' αὐτοὶ ἢ βάσανο; Θὰ τὸν πέθαιναν τὸν ἄνθρωπο. Ἂς εἶναι καλὰ ἡ Γκλάβενα μὲ τὸ φυλακτό της.

Ἔτσι διαδόθηκε σ' ὅλο τὸ χωριό, πὼς τὸ «τίμιο ξύλο», ποῦχε ἡ θειὰ Θεανώ, ἔκανε ἀληθινὰ θαύματα. Καὶ κείνη τὸ πίστευε καὶ τὸ φύλαγε καλύτερα ἀπ' τὰ μάτια της.

***

ΑΜΑ ὁ καπετὰν Ἀρίστος δυνάμωσε καὶ ξανάρχισε πάλι τὰ ταξίδια, διηγήθηκε μιὰ μέρα σὲ μερικοὺς συγχωριανούς του τὴν ἱστορία τοῦ «τίμιου ξύλου» τῆς Γκλάβενας.

—...Ἔτσι ἀπὸ λέτε, παιδιά. Ἐκεῖνο δὲν εἶναι πραγματικὸ τίμιο ξύλο, ἀλλ' εἶναι ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸ κατάρτι τοῦ καϊκιοῦ μου. Ἡ Θεανὼ ὅμως ἔχει πίστη καὶ μὲ τὴν πίστη αὐτὴ κάνει θαύματα

—Τὶ λές, μωρὲ κὺρ Ἀρίστο! Θαύμασε ὁ Νικολὸς ὁ Πετροκέρασας, ἕνας συνηθισμένος τύπος κουτσομπόλη.

—Ναί, ἔτσι ποὺ σᾶς τὰ λέω, ξανᾶπε ὁ καπετάνιος.

—Μὲ ἄλλα λόγια εἶναι μάγισσα ἡ Γκλάβενα αἴ; ἀπόσωσε ὁ Νικολός. Βάρδα μὴ μᾶς τυλίξει καὶ μᾶς φορτώσει τὴ Ρήνα της.

—Αἴ ὄχι. Δὲν εἶπα μάγισσα, ὑπεραμύνθηκε ὁ καπετὰν Ἀρίστος. Ἴσα–ἴσα ποὺ πιστεύει στὸ Θεό. Οἱ μάγοι δὲν πιστεύουν παρὰ στοὺς δαίμονες. Γι' αὐτὸ κ' οἱ μαγεῖες τους εἶναι διαβολικὲς ἐνέργειες.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ εἰς τὸ ἑπόμενον

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΙΣ ΟΨΕΩΣ

— Μὴ κουβαλᾶτε μαζί σας χρήματα.

— Κάμετε σὲ ὁποιαδήποτε Τράπεζα καὶ γιὰ τὸ μικρότερο ποσὸν ποὺ διαθέτετε μία «ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΟΨΕΩΣ» ποὺ εἶναι καὶ τοκοφόρος.

— Θὰ σᾶς ἐφοδιάσουν ἀμέσως μὲ ἕνα ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ.

— Κόβετε ΜΙΑ ΕΠΙΤΑΓΗ γιὰ τὸ ποσὸν ποὺ θέλετε νὰ πληρώσετε καὶ ἐξοφλεῖτε τὴν ὑποχρέωσίν σας

— Διευκολύνεσθε ἀπολύτως στὶς συναλλαγές σας καὶ στὶς πιὸ μικρὲς καὶ γιὰ τὰ πιὸ μικρότερα ποσά.

— Ἐπὶ πλέον ἐνισχύετε τὴν πίστιν σας, ἡ ὁποία μὲ τὴν διαρκῆ κίνησιν τοῦ λογαριασμοῦ σας, σᾶς συνδέει μὲ τὴν Τράπεζάν σας.

ΘΕΑΝΩ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς Παιδίατρος
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΘΕΟΜΗΝΙΑΝ

Ἀπελευθερωθέντων τῶν ἐν τῷ Νομῷ μηχανικῶν μέσων καὶ διακοπείσης τῆς πτώσεως τῆς χιόνος ἤρξατο κυρίως ἀπὸ τῆς 6 τρέχοντος ὁ ἐκχιονισμὸς τῶν μεγάλων ὁδικῶν ἀρτηριῶν.

Οὕτω ἀπεχιονίσθη τὴν 5ην τοῦ μηνὸς ἡ ὁδὸς ἀπὸ Καψοχώρας Κασσάνδρας πρὸς Ν. Μουδανιὰ καὶ Πολύγυρον.

Διὰ τὴν ὁδὸν ἀπὸ Ν. Τρίγλιαν πρὸς Ν. Καλλικράτειαν διετέθη διαμορφωτήρ.

Ἀπὸ Πολυγύρου πρὸς Ἅγιον Πρόδρομον—Γαλάτισταν ἀπεχιόνισαν τὴν ὁδὸν ἐλαφρὸς προωθητήρ, εἷς διαμορφωτὴρ καὶ ἓν φορτηγὸν αὐτοκίνητον μετὰ ἐργατῶν. Αἱ δυσκολίαι, ἃς συνήντησαν ἦσαν τεράστιαι. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ συγκρότημα τοῦτο ἐχρειάσθη 4 ὥρας νὰ φθάσῃ μέχρι διασταυρώσεως Παλαιοκάστρου ἤτοι ἐπὶ ἀποστάσεως 9 χιλιομέτρων. Εἷς προωθητὴρ διήνοιξε τὴν ὁδὸν πρὸς Στανὸν ἀπελευθερώσας φορτηγὸν αὐτοκίνητον καὶ ἐπιβατικὸν τοιοῦτον ἀποκαταστήσας συγκοινωνίαν.

Ἀπὸ Ἀρναίας πρὸς Νεοχώριον ἐκινήθη διαμορφωτὴρ καὶ προωθητὴρ ἀπὸ Στρατωνίου πρὸς Στρατονίκην καὶ Στάγειρα.

Ἕτερος προωθητὴρ διετέθη ἀπὸ Ἱερισσοῦ πρὸς Στρατονίκην.

Ἀπόπειρα ἀπὸ τῆς 5ης τρέχοντος διανοίξεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ἀρναίας πρὸς Χολομῶντα δὲν ἐτελεσφόρησε, διότι τὸ ὕψος τῆς χιόνος ἔφθανε περίπου τὰ δύο μέτρα.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Ἀπὸ τριμήνου περίπου συνεργεῖον Σουηδῶν ἐπιστημόνων ἐφωδιασμένοι μὲ εἰδικὰ μηχανήματα καὶ σκάφος εἰδικῶς ἐξοπλισμένον διὰ θαλασσίας ἐρεύνας, ἐγκατεστάθη εἰς Οὐρανούπολιν καὶ ἤρξατο τὰς ἐργασίας του, ἐρευνῶν τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης τοῦ Συγγιτικοῦ κόλπου καὶ μέχρις τῶν ἀκατοικήτων νησίδων ἔναντι τοῦ χωριοῦ καὶ τῆς Ἀμμουλιανῆς.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν των ὑπῆρξε καρποφόρον, διότι, ἔφερον εἰς φῶς τὴν ὕπαρξιν κτισμάτων πόλεως, λιθοστρώτων ὁδῶν κλπ. γεγονὸς κατ' αὐτοὺς σημαῖνον ὅτι πρόκειται περὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως Οὐρανουπόλεως, ἥτις ὑπέστη καθίζησιν. Αἱ δὲ νησίδες ἀπετέλουν τὰ ὑψηλότερα μέρη τῆς πόλεως.

Ὁμοίως ἀνεῦρον δύο σκάφη ἐνσφηνωμένα εἰς τὸν θαλάσσιον χῶρον καὶ πλησίον τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν ὁποίων τὸ σχῆμα καὶ ἡ τέχνη κατ' αὐτοὺς ἀποδεικνύουν ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸν βυθισθέντα ἐκ τῆς τρικυμίας στόλου τοῦ Ξέρξου, ὅστις ἄλλωστε καὶ ἐκεῖ ἐβυθίσθη.

Λόγῳ τοῦ χειμῶνος καὶ τῆς θαλασσίας κακοκαιρίας, ἠναγκάσθησαν οἱ ἀνωτέρω νὰ διακόψουν τὸς ἐργασίας των, διὰ νὰ ἐπανέλθουν, ὡς ἐδήλωσαν, τὴν ἄνοιξιν, ἐφωδιασμένοι μὲ τελειότερα μηχανήματα καὶ σκάφη, ἐλπίζουν δὲ πῶς πολλὰ εὑρήματα θὰ φέρουν εἰς φῶς τῆς ἀρχαίας πόλεως.

Οἱ κάτοικοι τῆς Οὐρανουπόλεως συμπεριεφέρθησαν μετὰ τῆς πατροπαραδότου ἑλληνικῆς φιλοξενίας πρὸς τοὺς ξένους ἐπιστήμονας παρασχόντες εἰς αὐτοὺς πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν καὶ συνδρομήν, προκαλέσαντες εἰς αὐτοὺς ἰδιαίτερον θαυμασμὸν καὶ συγκίνησιν. Δ.Κ.

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ 7.— Δι' ἐγκυκλίου του ἀπευθυνομένης πρὸς τοὺς νομάρχας, τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν παρέχει ὁδηγίας διὰ τὴν σύνταξιν τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1958 τῶν παρὰ ταῖς νομαρχίαις τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν δήμων καὶ κοινοτήτων. Σχετικῶς τὸ ὑπουργεῖον παραγγέλλει, ὅπως ἀναγραφοῦν ὡς ἔσοδα εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους αἱ εἰσφοραὶ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1958 καθὼς καὶ αἱ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1957 τοιαῦται μὴ εἰσαχθεῖσαι εἰς τὸν λογαριασμὸν παλαιῶν χρήσεων.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 7.— Τὸ γενικὸν λογιστήριον ἀνεκοίνωσε δι' ἐγκυκλίου του σχετικῶς μὲ τὰ ἀποσυρθέντα τῆς κυκλοφορίας χαρτονομίσματα τὰ ἑξῆς:

Τὰ τραπεζογραμμάτια τῶν 10, 20 καὶ 50 δραχμῶν μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν «Νέας ἐκδόσεως» ἀπεσύρθησαν τῆς κυκλοφορίας τὴν 30ην Ἰουνίου 1957, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ἰουλίου 1957 καὶ ἐπὶ μίαν διετίαν ἤτοι μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1959 θὰ γίνωνται δεκτὰ πρὸς ἀνταλλαγὴν μόνον εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ τραπεζογραμμάτια τῶν δραχμῶν 10.000, 20.000 καὶ 50.000 παλαιᾶς ἐκδόσεως ἀπεσύρθησαν τῆς κυκλοφορίας ὡς ἀκολούθως:

α) Τῶν δραχμῶν 10.000 ὅλων τῶν ἐκδόσεων, τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1955, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1955 καὶ ἐπὶ μίαν διετίαν, ἤτοι μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου 1957 ἐγένοντο δεκτὰ πρὸς ἀνταλλαγὴν μόνον εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. β) Τῶν δραχμῶν 20.000, ὅλων τῶν ἐκδόσεων, τὴν 30ην Ἰουνίου 1956, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰουλίου 1956 καὶ ἐπὶ μίαν διετίαν ἤτοι μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1958 θὰ γίνωνται δεκτὰ πρὸς ἀνταλλαγὴν μόνον εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Καὶ γ) Τῶν δραχμῶν 50.000 τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1957 ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1957 καὶ ἐπὶ μίαν διετίαν ἤτοι μέχρι τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1959 θὰ γίνωνται δεκτὰ πρὸς ἀνταλλαγὴν μόνον εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος ὑπενθυμίζεται, ὅτι ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἀποσυρθέντα τῆς κυκλοφορίας τραπεζικὰ γραμμάτια θὰ θεωρηθοῦν παραγεγραμμένα καὶ ὁ κομιστὴς αὐτῶν οὐδεμίαν θὰ ἔχῃ ἐπ' αὐτῶν ἀξίωσιν μετὰ τὴν πάροδον δεκαετίας, ἀφ' ἧς ἔπαυσαν νὰ γίνωνται δεκτὰ ὡς ἀνωτέρω, εἰς συναλλαγάς.

ΑΙ ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 6.— Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος, θὰ συναντηθῇ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος μὲ τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐξετάσουν ἀπὸ κοινοῦ τὸ θέμα τῆς βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ κλήρου. Ὡς ἐγνώσθη ὁ μακαριώτατος θὰ τονίσῃ εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐξύψωσις τοῦ κλήρου ἄνευ αἰσθητῆς βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν του καὶ θὰ περιγράψῃ κυρίως τὰς ἀθλίας οἰκονομικὰς συνθήκας τῶν ἐφημερίων τῆς ὑπαίθρου.

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΑΓΡΙΟΔΕΝΔΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 7.— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν παρήγγειλε πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχους τοῦ κράτους, ὅπως κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον τῶν δασώσεων καὶ ἀναδασώσεων καταβληθῇ προσπάθεια διὰ τὴν ἐξημέρωσιν τῶν ἀγρίων δένδρων, ὅπου ὑπάρχουν τοιαῦτα, καθ' ὅσον οὕτω χωρὶς μεγάλας δαπάνας καὶ μὲ ἐλάχιστον κόπον, θὰ καταστοῦν ἀποδοτικὰ εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν χιλιάδες τοιούτων δένδρων.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ὁ κ. Νομάρχης ἀνεχώρησεν προχθὲς εἰς Ἀθήνας. Κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονήν του θέλει προέλθῃ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ τὴν προώθησιν διαφόρων ζητημάτων τοῦ Νομοῦ, ἰδιαιτέρως δὲ θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑποβληθέντος προσφάτως εἰς τὸ ὑπουργεῖον συντονισμοῦ προγράμματος ἐκτελεστέων μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων καὶ τοιούτων προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων οἰκονομικοῦ ἔτους 1958.

ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Νομάρχου συνῆλθε τὸ νομαρχιακὸν συμβούλιον ὑγείας καὶ ἀσφαλίσεως ἀγροτῶν ὅπερ ἀπεφάσισε τὴν ἀμοιβαίαν μετάθεσιν τῶν ἰατρῶν Πάνου εἰς τὸ ἰατρεῖον Ριζῶν καὶ Τσιρίκου εἰς τὸ ἰατρεῖον Βραστῶν.

Ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τούτου ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ διευθυνταὶ τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν Κασσάνδρας καὶ Ν. Μουδανιῶν ἀναλάβωσι τὴν παροχὴν ἰατρικῆς περιθάλψεως ὁ μὲν πρῶτος εἰς τοὺς κατοίκους τῶν κοινοτήτων Ἀθύτου, Καλλιθέας καὶ Παζαρακίων, ὁ δὲ δεύτερος εἰς τοὺς κατοίκους τῶν τοιούτων Ἁγ. Μάμαντος, Ὀλύνθου καὶ Ν. Ποτιδαίας, μεταβαίνοντες πρὸς τοῦτο εἰς τὰς κοινότητας ταύτας ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

Ἀναμένεται ἡ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργείου κοινωνικῆς προνοίας διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κοινοτικοῦ ἰατρείου Γαλατίστης διὰ τοῦ διορισμοῦ ἰατροῦ καὶ μαίας.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω λαμβανομένων μέτρων ὁλοκληροῦται ἡ παροχὴ ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς τοῦ Νομοῦ συμφώνως τῷ οἰκείῳ προγραμματισμῷ, πλὴν τοῦ ἰατρείου Φούρκας διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁποίου ἐζητήθη ἡ σχετικὴ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργείου κοινωνικῆς προνοίας.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Σήμερον τελεῖται εἰς τὸν ἐνταῦθα Μητροπολιτικὸν Ναὸν μνημόσυνον τῶν θυμάτων τῆς κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ ἔθνους ἐπιβουλῆς. Μετὰ τὸ μνημόσυνον θὰ ἐκφωνηθῇ ἐπιμνημόσυνος λόγος συμφώνως τῷ οἰκείῳ προγράμματι ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Α΄. δημοτικοῦ σχολείου Πολυγύρου κ. Π. Δημοπούλου.

Η ΤΙΜΗ ΕΛΑΙΟΠΥΡΗΝΟΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23416]29)11)57 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς καθορίζεται κατωτάτη τιμὴ ἀγορᾶς ἐλαιοπυρήνων διὰ τὸ ἐλαιοκομικὸν ἔτος 1957—58 εἰς δραχ. 0,75 κατ' ὀκᾶν διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς καὶ μὲ παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὰ πυρηνελαιουργεῖα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Η «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» δηλοῖ ὅτι, οὐδένα ἔχει ἀντιπρόσωπόν της ἐν Ἀθήναις. Ἑπομένως οὔτε ὁ κ. Κώστας Καλφέλης οὔτε ὁ κ. Εὐάγγελος Καλφέλης τὴν ἐκπροσωποῦσι, τυχὸν δὲ ὑπάρχουσα εἰς αὐτοὺς ἐξουσιοδότησις, παύει ἰσχύουσα.

Δέχεται διαφημίσεις παρὰ πάντων τῶν Διαφημιστικῶν Γραφείων, Ἑταιριῶν κλπ. Ὀργανισμῶν ἢ ἰδιωτῶν, ἀποστελλομένας αὐτῇ δι' ἀπ' εὐθείας μετ' αὐτῶν σχετικῶν συννενοήσεων.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τὸν τέως Νομομηχανικὸν Χαλκιδικῆς καὶ ἤδη Νομομηχανικὸν Λαμίας φίλτατον κ. Ἰωάννην Κασσιὸν μνηστευθέντα μετὰ τῆς δ. Ἀθηνᾶς Δρόσου, ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» εὔχεται ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΩΡΟ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 7.— Ὑπογραφεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐργασίας κ. Μπουρνιά, ἀπεστάλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον οἰκονομικῶν πρὸς ὑπογραφὴν ἀπόφασις διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ δώρου τῶν ἑορτῶν εἰς τοὺς ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ὅτι θὰ καταβληθοῦν, ὡς δῶρον, εἰς μὲν τοὺς ὑπαλλήλους αἱ ἀποδοχαὶ ἑνὸς μηνός, εἰς δὲ τοὺς ἐργάτας αἱ ἀποδοχαὶ 25 ἡμερομισθίων, βάσει τῶν καθοριζομένων μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων διὰ συλλογικῶν συμβάσεων ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων. Τὰ ἀνωτέρω ποσὰ τοῦ δώρου θὰ καταβληθοῦν εἰς τοὺς ἐργαζομένους τῶν ὁποίων ἡ σχέσις ἐργασίας διήρκεσεν ἀπὸ 22ας Ἀπριλίου μέχρι 24ης Δεκεμβρίου. Ὅσοι εἰργάσθησαν μικρότερον χρονικὸν διάστημα θὰ λάβουν ὡς δῶρον ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὸν χρόνον ἐργασίας των.

Ἡ καταβολὴ τοῦ δώρου θὰ γίνῃ εἰς δύο ἴσας δόσεις, τῆς πρώτης καταβληθησομένης μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου, καὶ τῆς δευτέρας μετὰ τὸ Νέον Ἔτος καὶ μέχρι τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1958. Ὅσαι ἐπιχειρήσεις ἐπιθυμοῦν, δύνανται νὰ καταβάλουν τὸ δῶρον εἰς μίαν δόσιν πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

Η ΣΧΟΛΗ ΙΚΑΡΩΝ

Ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου ἀεροπορίας προεκηρύχθη διαγωνισμός, διενεργηθησόμενος εν Θεσσαλονίκῃ τὴν 11ην Φεβρουαρίου 1958, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τεσσαράκοντα πέντε μαθητῶν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀεροπορίας (τμῆμα ἀξιωματικῶν χειριστῶν Ἰκάρων).

Λεπτομερεῖς πληροφορίαι πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους περὶ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν θὰ παρέχωνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου τμήματος τῆς Νομαρχίας καὶ τῶν οἰκείων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν πρὸς ἃς κοινοποιεῖται ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

ΤΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Κατόπιν σχετικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου ἐξωσχολικῆς σωματικῆς ἀγωγῆς διεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα πρωτοδικεῖον τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατὰ νόμον ἀναγνώρισιν τῶν ἀθλητικῶν σωματείων Παλαιοχώρας, Ὀλυμπιάδος καὶ Ζωγράφου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Διαγωνισμοῦ ἐκπονήσεως σχεδίου ἀνεγέρσεως δημοτικοῦ μεγάρου Πολυγύρου.

Ὁ δήμαρχος Πολυγύρου κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 21[57 ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23896]57 ὁμοίας τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς, προκηρύσσομεν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκπόνησιν παρ' ἀρχιτέκτονος σχεδίου ἀνεγέρσεως δημοτικοῦ μεγάρου Πολυγύρου.

Μετὰ σύμφωνον δὲ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων θὰ δοθῇ διὰ τὸ προκρινόμενον α΄. τέλιον σχέδιον ὡς βραβεῖον 5.000 δρχ. διὰ τὸ β΄. 3000 δρχ.

Ἡ ἐκπόνησις θὰ γίνῃ βάσει προϋπολογισμοῦ ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἀνέγερσίν του ἀνερχομένης εἰς τὸ ποσὸν τοῦ 1.000.000 δρχ.

Πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΤΥΔΚ καὶ τοῦ δήμου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 4—12—1957

Ὁ δήμαρχος

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΜΠΟΥΝΗΣ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ἡ κ. Ἄννα Γ. Τσίγκα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ της δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δ)βρίου 1957

Πρὸς

Τὴν Δ)νσίν τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

ΘΕΜΑ: Περὶ καταβολῆς εἰς τὰς κοινότητας τοῦ εἰσπραχθέντος φόρου ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 24-11-1957 ὑποστηρίζετε ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπέδωσεν εἰς τὰς κοινότητας τὸν εἰσπραχθέντα φόρον 3 ο)ο ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων τοὺς πίνακας καταβολῆς τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν ἐκ τοῦ φόρου 3 ο)ο ἐπὶ τῶν διατιθεμένων γεωργικῶν προϊόντων.

Ἐκ τοῦ φόρου τούτου τὸ 2 ο)ο θὰ καταβληθῇ εἰς τὰς κοινότητας καὶ τὸ ὑπόλοιπον 1 ο)ο εἰς τὴν ἀγροφυλακήν.

Τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν θὰ διαβιβάσῃ τὸ ἀνῆκον εἰς ἑκάστην κοινότητα ποσὸν εἰς τὸ οἰκεῖον δημόσιον ταμεῖον.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁλόκληρον τὸ εἰσπραχθὲν εἰς ἑκάστην κοινότητα ποσὸν θὰ ἀποδοθῇ ὁλόκληρον εἰς τὴν κοινότητα ἄνευ περικοπῆς.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΥΝΗΓΩΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Λόγῳ τῆς παρατεινομένης κακοκαιρίας ἀναβάλλεται ἡ ἑορτὴ τοῦ συλλόγου εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον Ἅγιος Νικόλαος Σελιοῦ.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. ΜΑΓΔΑΛΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Θεσ)νίκης: οἱ κ.κ. Ἠλίας Σοφατζόγλου, Γεώργ. Μαλανδρῆς.

Ν. Ὀλύνθου: ὁ κ. Πρόδρομος Τελόγλου.

Πολυγύρου: ἡ δ, Τοῦλα Ψαθᾶ.

Γερακινῆς: ὁ κ. Παῦλος Παυλούδης.

Ἀρναίας: οἱ κ.κ. Κωνστ. Καραγιάννης, Σπῦρος Εὐσταθιάδης, Δημ. Μητσούδης, Γεώργ. Μοσχούδας, Δημ. Γ. Μπῆρος, Μάνος Μανασῆς, Νικ. Κατσαμούρης, Ἀνέστης Παπαγεωργίου, Χρῖστος Παπαγιάννης, αἱ δες. Σουζάνα Ρουκᾶ, Δάφνη Μήτσιου.

Ἁγ. Προδρόμου: οἱ κ.κ. Κωνστ. Βακάλης, Χριστ. Ἀβραμίδης, Εὐάγγελος Βερβάτης, Γεώρ. Μπατζιόλας

Σταγείρων: οἱ κ.κ. Ἀνάστάσιος Βλάχος, Νικ. Γκιάτας, Ἄννα Φασίτσα, Κωνστ. Γκιάτας Δασικὸς Συνεταιρισμός.

Στρατονίκης: οἱ κ.κ. Ἀθαν. Γραμμένος, Θεοχάρης Σιώπης.

Ἁγίου Ὄρους: Αἱ Ἱεραὶ μοναὶ Ξηροποτάμου, Προκόπιος Δοχιαρίτης, Εὐσέβιος Ξηροποταμινός, Εὐγένιος Ξηροποταμινός, Νίκανδρος Ξηροποταμινός, Εὐλόγιος Ξηροποταμινός, Ἀβέρκιος Ἁγ. Παντελεήμονος.

Σχολικαὶ Ἐφορεῖαι: Στρατονίκης, Ν. Ρόδων.

Κοινότης: Ν. Πλαγίων.

Στρατωνίου: οἱ κ.κ. Ἠλίας Γαλάτος, Βασιλ. Τσιλούδης, Δημ Παπαδημητρίου, Χρῖστος Μαντσώλης.

Οὐρανουπόλεως: οἱ κ.κ. Κωνστ. Ἀποστολούδας, Μιχ. Λεμονίδης.

Ν. Ρόδων: οἱ κ.κ. Ἀγισ. Καραλιόλιος, Γεωργ. Καμπάσογλου, Χρῖστος Καμπάσογλου, Ἀξιώτης Ἀξιώτης, Μιχαὴλ Μάγκος.

Ὀλυμπιάδος: ὁ Δασικὸς Συν)σμός.

Νεοχωρίου: οἱ κ.κ. Ἀστερ. Καραντῶνας, Ἀπόστολ. Βαλοδῆμος, Γεωρ. Πολύζος, Εὐάγγελος Μυλωνᾶς, Νικ. Κακλαμᾶνος.

Παλαιοκάστρου: οἱ κ.κ. Τηλέμαχος Γραμμένος, Ἀστερ. Δρούγκας, Μιχ. Δρούγκας, Χρῖστος Δρούγκας, Νικ. Ξάκης.

Γαλατίστης: οἱ κ.κ. Ἀστερ. Κατσαμούρης, Κωνστ. Καλογερᾶς, Δημ. Μπεντίλας, Ἐμμ. Στρῖγκος καὶ ἡ δ. Νούτσια Γαβανᾶ.